

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200115
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6218200115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu: E. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. R., G. XX, právne zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Elena Szabóová, advokátka so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, proti žalovanej: K. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. L., M. U. XXX/XX, právne zastúpenej splnomocneným zástupcom spoločnosťou URBÁNI & Partners s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, za účasti intervenienta na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, v konaní o náhradu škody, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 11C/2/2018-607 zo dňa 23.04.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III. **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. **mení tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 68%.**

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš ako súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 11C/2/2018-607 zo dňa 23.04.2021 o nároku žalobcu voči žalovanej rozhodol tak, že:

„ I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.135,04 EUR **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.787,60 EUR, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 30 %.“

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa domáhal náhrady škody voči žalovanej, pričom požadoval, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie náhrady bolestného vo výške 1.484,- EUR, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.282,- EUR, vecnej škody vo výške 365,92 EUR (lieky, poškodenie vecí), nákladov za pohonné hmoty (doprava na ošetrenie) vo výške 153,22 EUR, t. j. spolu čiastky 519,14 EUR, náhrady trov právneho zastúpenia v prípravnom konaní vo výške 1.293,04 EUR a právneho zastúpenia na hlavnom pojednávaní vo výške 293,08 EUR. Spolu žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 5.871,26 EUR. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.06.2015 utrpel pri dopravnej nehode viaceré zranenia, ktoré si vyžiadali jeho PN po dobu 15 týždňov. Žalovaná riadila osobné motorové vozidlo zn. D. XXX Y.: H po miestnej komunikácii v obci G. L. a nerešpektovala dopravné značenie - Daj prednosť vjazde a nedala prednosť žalobcovi prichádzajúcemu na bicykli po hlavnej ceste, čím došlo ku kolízii medzi motorovým vozidlom a cyklistom. Následne žalovaná bola

rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3 T/95/2016 zo dňa 24.04.2017 uznaná vinnou za uvedené konanie z prečinu ublíženia na zdraví, pričom jej bol uložený polovičný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon bol odložený v skúšobnej dobe 14 mesiacov. Súd žalobkyňu odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Náhradu škody vzhľadom na utrpené následky na zdraví žalobca vyčíslil znaleckým posudkom č. 39/2015 vyhotoveným znalcom G. G. E., ktorý určil bodovú hodnotu za bolesť vo výške 1.484 EUR. Ďalej znalec vyčíslil trvalé následky na zdraví žalobcu vo výške 2.282 EUR, čo je v prepočte 133,3 bodov. Spolu tým náhrada škody na zdraví za bolesť a trvalé následky predstavuje čiastku 3.772 EUR. Žalobca požadoval tiež náhradu vecnej škody pozostávajúcej z náhrady nákladov na opravu bicykla, náhrady za poškodený odev a lieky vo výške 365,92 EUR, náhrady za spotrebované PHM a dopravu súvisiacu s ošetrením a rehabilitačnou starostlivosťou vo výške 153,218 EUR. Ďalej žalobca požadoval náhradu trov právneho zastúpenia (v prípravnom konaní vo výške 1.293,037 EUR a na hlavnom pojednávaní vo výške 203,08 EUR) spolu vo výške 1.586,12 EUR. Žalobca včas uplatnil nárok náhradu škody v trestnom konaní, pričom žalovaná doposiaľ svoju povinnosť ani čiastočne nespĺnila a nepodnikla žiadne kroky k náhrade škody.

3. Dňa 28.2.2018 vstúpil do predmetného konania podľa § 82 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na strane žalovanej intervenient Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vzhľadom na poistnú zmluvu č. o XXXXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, účinnú od 04.07.2014.

4. Okresný súd nárok žalobcu právne posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) upravujúcich zodpovednosť za škodu, ako aj s poukazom na ustanovenia zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, ako aj s poukazom na relevantné ustanovenia zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Po čiastočnom späťvzatí žaloby a zastavení konania v sume 997,64 EUR a sume 137,40 EUR zostal žalobný návrh o zaplatenie 4.736,43 EUR, ktorý si žalobca nárokoval právnym titulom náhrady škody (za bolestné vo výške 989,50 EUR za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.853,- EUR, za vecnú škodu vo výške 307,81 EUR a náhrady nákladov právneho zastúpenia v trestnom konaní 1.586,12 EUR). O čiastočnom zastavení konania súd rozhodol rozhodnutím v zmysle § 145 ods. 3 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok).

5. Zodpovednosť žalobcu (poškodeného) za škodu podľa § 441 Občianskeho zákonníka určil v miere jeho spoluúčasti na škode v rozsahu 20%. Žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody na zdraví titulom bolestného vo výške 1.484,- EUR. Súd v zmysle Odborného vyjadrenie č. 74/2020 mal preukázanú klasifikáciu bolestného podľa položky č. 127b - vykĺbenie kíbu medzi kľúčnou kosťou lopatkou liečené operačne - operácia (60 bodov), položkou č. 127b - vykĺbenie kíbu medzi kľúčnou kosťou a lopatkou liečené operačne - reoperácia (60 bodov krátené pre nedodržanie liečebného režimu o 1/3, t. j. 40 bodov) a položky č. 239 rozs. incíziia - definitívne odstránenie osteosyntetického materiálu po zhojení operačne - 3. operácia (15 bodov), čo spolu predstavuje ohodnotenie bolestného súčtom 115 bodov. Výšku náhrady za bolesť určil podľa § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. a vyšiel z hodnoty 16,48 EUR/bod. Nárok na bolestné žalobcovi vznikol v rozsahu 115 bodov, čomu zodpovedá finančný ekvivalent vo výške 1.895 EUR (115 bodov x 16,48 EUR). Súd zobral do úvahy 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody a rozsah nároku na bolestné ustálil vo výške 1.516 EUR (po zaokrúhlení na celé euro nahor). Dňa 27.08.2018 bol nárok na bolestné čiastočne uspokojený plnením intervenienta vo výške 494,50 EUR. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom zostal konania nárok na bolestné vo výške 989,50 EUR, ktorému súd vyhovel, pretože nedošlo k rozšíreniu žaloby.

6. Výška finančnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje v zmysle § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. rovnako ako výška náhrady za bolesť, pričom sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Súd pri vyčíslení nároku vyšiel z hodnoty 17,16 EUR za jeden bod. Žalobcovi prislúcha náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 116,01 bodu, ktorá je vyjadriteľná finančným ekvivalentom vo výške 1.991 EUR (116,01 bodov x 17,16 EUR). Súd zobral do úvahy 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody a rozsah náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ustálil vo výške 1.593 EUR (po zaokrúhlení na celé euro nahor). Dňa 27.08.2018 bola náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia uspokojená čiastočným plnením intervenienta v rozsahu 429 EUR. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania bol nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.853 EUR. Počas konania došlo k čiastočnému uspokojeniu nároku aj v rozsahu 143,50 EUR vo vzťahu k položke č. 325f. Vzhľadom na uvedené potom súd vyhovel žalobe v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.020 EUR (výpočet výšky nároku = preukázaný nárok SSÚ: 1.593 EUR - plnenie 429 EUR -

plnenie 143,50 EUR) a zohľadnil čiastkové plnenia intervenienta vo výške 429 EUR 143,50 EUR, pričom vo zvyšku nároku žalobu zamietol (t. j. v časti o zaplatenie 833 EUR).

7. Nadväzne súd posudzoval ostatné zložky žaloby na náhradu škody. Žalobca podľa žaloby uplatňoval vecnú škodu vo výške 365,92 EUR, ktorá vznikla vynaložením nákladov na nákup liekov (14,20 EUR), vynaložením nákladov na opravu bicykla vo výške 340,80 EUR na zakúpenie omotávky (10,92 EUR) a vynaložením nákladov na PHM z dôvodu dopravy na ošetrovanie vo výške 153,22 EUR. Nárok súd mal preukázaný listinnými dokladmi v časti nároku na uhradenie nákladov na opravu bicykla a nákup liekov. Žalovaná ani intervenient nespochybnili hmotnoprávny základ nároku na náhradu vecnej škody v časti náhrady nákladov na opravu bicykla a doplnkov ani náhrady nákladov na nákup liekov. Súd prihliadol na 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku tejto škody a ustálil rozsah nároku v položke nákladov na opravu bicykla vo výške 273 EUR, v položke na zakúpenie doplnkov (omotávka pro sport contro) vo výške 9 EUR, v položke nákladov na lieky vo výške 11 EUR, t. j. spolu náhradu vecnej škody súd stanovil pri vyslovenej miere spoluúčasti žalobcu vo výške 293 EUR.

8. Nárok na náhradu nákladov na PHM z dôvodu dopravy na ošetrovanie bol čiastočne sporný. Žalobca nedoložil účelnosť cestovných výdavkov na cestu zo dňa 25.09.2015. Nepreukázal súvislosť cestovných výdavkov v rozsahu 14,69 EUR na cestu z R. R. do G. L. a späť. Účasť na procesnom úkone - rekonštrukcia neodôvodňuje výdavok, ktorý by vznikol v bezprostrednej súvislosti so liečebným procesom a rehabilitáciou žalobcu. Naopak namietané cestovné výdavky na G. v R. R. dňa 13.01.2016, 15.01.2016 a dňa 08.02.2016 sú zodpovedajúce cenám cestovného v zmysle cestovného poriadku G. mesta R. R. v rozhodnom čase. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu nákladov na PHM vo výške 139 EUR. Súd zobral do úvahy 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody a rozsah náhrady výdavkov na PHM z dôvodu dopravy na ošetrovanie upravil vo výške 111 EUR.

9. Dňa 25.10.2017 bol nárok na náhradu vecnej škody čiastočne uspokojený plnením intervenienta vo výške 137,40 EUR a dňa 27.08.2018 čiastočne uspokojený plnením vo výške 7,10 EUR na uhradenie nákladov na lieky. Rovnako dňa 27.08.2018 bol nárok na náhradu vecnej škody uspokojený čiastočným plnením vo výške 66,83 EUR vo vzťahu k vynaloženým nákladom na PHM. Po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom konania zostal nárok na náhradu vecnej škody vo výške 307,81 EUR. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v časti náhrady vecnej škody vo výške 192,67 EUR, keď zohľadnil čiastkové plnenia vecnej škody (výpočet výšky nároku = preukázaný nárok vecná škoda: 293 EUR + nárok náhrada výdavkov na PHM : 111 EUR - plnenie 137,40 EUR - plnenie 7,10 EUR - plnenie 66,83 EUR). V prevyšujúcej časti súd žalobu vo vzťahu k nároku na náhradu vecnej škody ako nedôvodnú zamietol (t. j. v rozsahu 115,14 EUR).

10. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery, pretože boli preukázané všetky zákonné predpoklady osobitnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov pri zohľadnení 20 % pomeru spoluzodpovednosti žalobcu na vzniku škody, súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je dôvodný vo výške 3.787,60 EUR (bolestné 989,50 EUR, náhrada SSÚ 1.020 EUR, náhrada vecnej škody 192 EUR, náhrada trov právneho zastúpenia v trestnom konaní 1.586,12 EUR), preto žalobe v uvedenom rozsahu bolo vyhovené. Naopak vo zvyšnej časti (t. j. v sume 948,62 EUR) súd žalobu zamietol, pretože dôvodnosť žaloby v tomto rozsahu nebola preukázaná.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, kde úspešnejšiemu žalobcovi po odpočítaní miery jeho neúspechu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 30%, ktorú náhradu súd aj žalobcovi priznal.

12. Proti rozsudku okresného súdu sa odvolali žalobca, žalovaná ako aj intervenient.

13. Žalobca sa odvolal proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch III., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a IV. ohľadne rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania. Namietol, že súd pri zamietnutí žaloby vychádzal z dôkazu, ktorý nebol vykonaný v konaní, preto nejde o dôkaz, ktorý by mohol byť podkladom pre rozhodnutie. Žalobca nikdy nebol stíhaný za porušenie dopravných predpisov v súvislosti s dopravnou nehodou a interpretácia naznačená trestným odvolacím súdom je vágna a neurčitá. Vzhľadom na to, že znalecký posudok B. L., ako dôkaz listinnou, nebol v konaní vykonaný, nemôže byť podkladom pre rozhodnutie. Čo sa týka nároku, súd nebol viazaný striktnie žalobným návrhom, ale mohol rozhodnúť aj v zmysle aktuálneho odborného vyjadrenia, ktorým bola náhrada škody zvýšená. Pri výpočte procesného úspechu náhrady trov konania, súd nezohľadnil časť, v ktorej bolo konanie zastavené, hoci preukázateľne späťvzatie návrhu vyplývalo z postupu žalovaného, resp. intervenienta, keď intervenient za žalovanú plnil čiastkové plnenia. Žalobca namietol výšku a spôsob určenia krátenia náhrady za bolesť, a to aj s prihliadnutím na osobu žalobcu a judikatúru. V odvolaní napadnutej časti preto žalobca navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie alebo ho sám zmeniť.

14. Žalovaná sa odvolala proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch II., ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.787,60 EUR a vo výroku IV. ohľadne nároku na náhradu trov konania. Namietla, že okresný súd mieru spoluzodpovednosti žalobcu ustálil nesprávne, a to v menšom podiele, než aký vyplýva z výsledkov dokazovania. Súd dostatočne nerozvil svoje úvahy pri ustálení výšky 20% miery spoluzodpovednosti žalobcu, bližšie nešpecifikoval svoje úvahy pri určení tejto hodnoty, ale iba stroho poukázal na príčiny dopravnej nehody. Žalovaná nadobudla dojem, že príčiny, ktoré viedli k dopravnej nehode na strane žalobcu a príčin na strane žalovanej, súd posudzoval nespravodlivo a jednostranne v neprospech žalovanej, v dôsledku čoho sa aj konečné rozhodnutie súdu javí ako nespravodlivé a bez opory v objektívnom posúdení skutkového stavu. Žalovaná tiež namietla, že zo strany žalobcu nedošlo k rozšíreniu žaloby o položky, ktoré boli predmetom znaleckého posudku a predmetom posudzovania súdu. Súd mal podľa názoru žalovanej postupovať v zmysle § 142 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a o prípustnosti zmeny žaloby rozhodnúť na pojednávaní, k čomu však zo strany žalobcu nedošlo. Žalovaná tiež nesúhlasila a namietala posúdenie vznesenej námietky premlčania. Uviedla, že ku škodovej udalosti došlo dňa 19.06.2015, pričom uznesením ORPZ, odbor kriminálnej polície Veľký Krtíš pod ČVS: ORP-261/VYS-VK-2015 zo dňa 20.01.2016 bolo voči žalovanej vznesené obvinenie, a teda už v tom čase žalobca ako poškodený poznal zodpovedný subjekt. Podľa názoru žalovanej za začiatok plynutia premlčacej lehoty je potrebné vziať rok 2015, kedy došlo ku škodovej udalosti a kedy sa poškodený bez pochyby dozvedel o zodpovednom subjekte ako aj o výške škody vzhľadom na vypracovaný znalecký posudok č. 39/2015 G.. G. E.. Žalovaná tiež namietla zmätočnosť a nedostatočnosť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, nakoľko sa konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými skutočnosťami tvrdenými či už žalovanou alebo intervenientom. Navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

15. Intervenient podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch II. a IV. tak, ako žalovaná. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie v tom, že spoluzodpovednosť žalobcu je iba v rozsahu 20%. Podľa jeho názoru, ako aj konštatovanie znalca, ktoré si súd v rozsudku osvojil, malo ísť o spoluzodpovednosť v rozsahu 50 : 50. Ďalej namietal, že podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody na zdraví, zmysle posudku G.. E. č. 39/2015, ktorým bolo hodnotené bolestné položkami č. 113a - 15 bodov, č. 127b - 60 bodov a č. 160e - 15 bodov to je spolu 90 bodov x 16,48 = 1.484,- EUR. Z dôvodu pochybností o správnosti záveru G.. E. v zmysle uvedeného posudku č. 39/2015 bol na návrh žalobcu v konaní ustanovený znalec G.. G. R., ktorý spracoval odborné vyjadrenie č. 74/2020, ktorým hodnotil bolestné položkami č. 127b - 60 bodov, č. 127d - 40 bodov, č. 239 - 15 bodov to je spolu 115 bodov x 16,48 = 1.895,-EUR. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo hodnotené položkami 325e - 60 bodov, č. 325f - 20,01 bodov, č. 432a - 36 bodov, t.j. spolu 116,01 x 17,16 = 1.991,- EUR. Žalobca neurobil riadnym spôsobom úkon, resp. neurobil vôbec žiadny úkon, ktorým by žalobou uplatnený nárok na základe odborného vyjadrenia rozšíril, teda nežiadal zmenu návrhu. Nakoľko nedošlo k rozšíreniu návrhu, pričom predmet sporu vymedzuje žalobca a súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, súd nemohol nárok žalobcu svojvoľne prekročiť v rozsahu uplatneného nároku, čím zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci. Rovnako tak zo strany súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu vznesenej námietky premlčania, pretože k rozšíreniu žaloby nedošlo. Pokiaľ teda súd svojvoľne žalobu rozšíril, bol v rámci hodnotenia vznesenej námietky premlčania povinný sa v tomto kontexte zaoberať námietkou premlčania. Čo sa týka miery zodpovednosti, keďže si žalobca uplatňoval sumu 989,50 EUR v prípade, že súd chcel žalobcovi vyhovieť, mal 20% spoluzodpovednosť zohľadniť vo vzťahu k uplatnenému nároku a tento znížiť o pomer spoluzodpovednosti žalobcu. Pokiaľ súd rozhodoval v rozšírenom nároku, tento nesprávne právne posúdil v kontexte vznesenej námietky premlčania, pretože takýto nárok už bol premlčaný. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobu žalobcu voči žalovanej zamietol v celom rozsahu, alternatívne, aby zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Intervenient vo svojom vyjadrení zo dňa 04.06.2021 k odvolaniu žalobu, vzhľadom na názor, že odvolanie nespĺňalo obligatórnu podmienku riadneho vymedzenia odvolacích dôvodov, navrhol odvolanie žalobcu odmietnuť, resp. z hľadiska jeho obsahu považujúc ho za neurčité a nedôvodné navrhol žalobcom podané odvolanie zamietnuť.

17. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 17.06.2021 k odvolaniu žalobcu sa pridržiavala ňou podaného odvolania, odvolanie žalobcu považovala za nepodstatné a nedôvodné.

18. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 06.07.2021 k vyjadreniu žalovanej a jej odvolaniu poukázal na dôkazy vykonané v konaní a zotrval na svojom podanom odvolaní. Intervenient v stanovisku zo dňa 13.07.2021 zopakoval, že z podaného odvolania žalobcu nie je zrejme uvedenie a riadne vymedzenie

odvolacieho dôvodu. Zotrvál na svojom návrhu, odvolanie žalobcu odmietnuť prípadne zamietnuť. Žalovaná v podaní zo dňa 14.07.2021 zopakovala svoje skoršie vyjadrenie s tým, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza zákonné dôvody podaného odvolania a zotrvala aj na svojom odvolacom návrhu.

19. Intervenient vo svojom stanovisku zo dňa 13.07.2021 k vyjadreniu žalobcu zo dňa 06.07.2021 zotrval na svojich skorších vyjadreniach a odvolacích návrhoch. Žalobca vo vyjadrení zo 06.09.2021 uviedol, že ani doručenie vyjadrení opozitných strán sporu žalovanej intervenienta nezmenilo názor žalobcu, a preto na podanom odvolaní v plnom rozsahu trvá.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP), prejednal odvolania strán konania a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP k sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, a to v nadväznosti na odvolacie dôvody a odvolacie námietky strán konania.

24. Žalobca si v konaní uplatňoval viacero nárokov na náhradu škody, ktorú utrpel dňa 19.06.2015 pri dopravnej nehode, a to najmä v rozsahu viacerých zranení, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť po dobu 15 týždňov v rozsahu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj vecnú škodu, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode na veciach, nároku na náhradu nákladov na pohonné hmoty z dôvodu dopravy na ošetrovanie, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a logicky posúdil nároky žalobcu vo vzťahu k záverom z vykonaných dôkazov, vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil v zmysle § 191 CSP a vec správne právne posúdil.

25. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza, že v zmysle § 363 CSP v odvolaní popri všeobecných náležitostiach odvolania, bol odvolateľ (žalobca) povinný uviesť aj okrem toho, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda a čoho sa odvolateľ domáha, aj z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, t.j. uviesť konkrétne odvolacie dôvody vymedzené v ustanovení § 365 CSP. Žalobca však žiadne odvolacie dôvody v odvolaní v zmysle § 365 ods. 1 CSP neuviedol. V zmysle § 373 ods. 1 CSP posledná veta, súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov. Pokiaľ odvolanie nemá náležitosti podľa § 363 CSP, odvolací súd v zmysle § 386 písm. d) CSP má možnosť odvolanie odmietnuť, ak odvolanie nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Odvolací súd však nepristúpil k odmietnutiu odvolania žalobcu, pretože v konaní bolo možné pokračovať aj pre vady konania spočívajúce v neuvedení konkrétnych odvolacích dôvodov.

26. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu žalobcu poukazuje na to, že pokiaľ žalobca namieta výrok III. okresného súdu o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, pričom v odvolaní žalobca uvádzal, že súd vychádzal z dôkazu, ktorý nebol vykonaný nielen v aktuálnom konaní, ale ani v trestnom konaní, a to ani na jednom stupni súdu, a to aj vzhľadom na to, že znalecký posudok B.. L. ako dôkaz nebol vykonaný, odvolací súd sa nestotožňuje s touto odvolacou námietkou žalobcu. Znalecký posudok č. 76/2015 znalca B.. N. L. (na ktorý zrejme žalobca v odvolaní naráža) z odboru cestná doprava, bol súčasťou vyšetrovacieho spisu, pričom súd sa oboznámil s obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/95/2016, a ako súčasť vyšetrovacieho spisu č. 117-193 a mal za preukázané, že technickou príčinou dopravnej nehody zo dňa 19.06.2015 bola nesprávna technika jazdy vodičky vozidla D. (žalovanej) a nesprávna technika jazdy cyklistu (žalobcu). Okresný súd vychádzal z toho, že bolo potvrdené, že cyklista (žalobca) mal možnosť rozpoznať vozidlo vedené žalovanou, že nezastane na hranici križovatky a vykoná výjazd na hlavnú cestu cca 3,3 sekundy pred zrážkou, avšak reagoval až o cca 1,9 sekundy neskôr a následne začal vozidlo predchádzať vľavo v úseku, kde uvedené nie je dovolené, čím stratil možnosť zabrániť vzniku nehody. Sám žalobca (prostredníctvom svojej právnej zástupkyne) už v prednese v zápisnici o pojednávaní zo dňa 24.01.2020 poukazoval na rozsah, v ktorom znalec L. dospel v rámci trestného konania, pričom záveru tohto znalca oponoval aj v trestnom konaní, a ktorý ustaloval zodpovednosť žalobcu, ktorú vyvodzoval z oneskorenia reakcie. To, že došlo k oboznámeniu tohto znaleckého posudku vyplýva aj z reakcie právnej zástupkyne žalobcu na danom pojednávaní, keď namietala oboznámenie listinného dôkazu z trestného spisu - znalecký posudok č.

76/2015 č.l. 117 konkrétne, pretože tento dôkaz nenavrhl vykonať. Z uvedeného je zrejmé, že daný znalecký posudok bol predmetom konania v rámci konania pred súdom prvej inštancie, vyjadroval sa k nemu priamo žalobca, preto nemôže namietat', že tento dôkaz nebol vykonaný.

27. Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom žalobcu, že súd v konaní o náhrade škody môže prekročiť rámec žalobného petitu, a že súd nebol viazaný striktne žalobným návrhom, ale mohol rozhodnúť aj v zmysle aktuálneho odborného vyjadrenia, ktorým bola náhrada škody zvýšená.

28. Konanie o náhradu škody je návrhovým konaním a pod toto konanie spadá aj náhrada škody na zdraví v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka. Súd v zmysle § 216 ods. 1 CSP je viazaný žalobným návrhom žalobcu a v zmysle § 216 ods. 2 CSP súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak v určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. V tomto prípade však nejde o výnimku zo zásady „ne ultra petitem“ (ako napríklad možnosť súdu vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky pri individuálnom spotrebiteľskom spore, možnosť vyporiadania podielového spoluvlastníctva iným spôsobom ako je navrhovaný, v konaní o náhrade škody s pluralitou škodcov, kedy súd mimo návrh okrem solidárnej zodpovednosti môže rozhodnúť o zodpovednosti delenej, v konaní o zrušení práva spoločného nájmu bytu a určení ďalšieho nájomcu a pod.). Je výslovne chybou žalobcu (právnej zástupkyne žalobcu) že pokiaľ v konaní bolo znaleckým posudkom preukázané, že nárok žalobcu mohol byť vyšší, nebol podaný návrh na rozšírenie žaloby.

29. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal výšku a spôsob určenia krátenia náhrady za bolesť, a to aj s prihliadnutím na osobu žalobcu a judikatúru, z tejto odvolacej námietky nie je možné vyvodit' čo konkrétne žalobca namietal, v čom vidí vadu určenia výšky a spôsobu krátenia náhrady za bolesť, na ktorú konkrétnu judikatúru poukazuje v odvolaní v nadväznosti na nárok žalobcu a v akom rozsahu mal súd prihliadnuť na osobu žalobcu. Všeobecne formulovaná odvolacia námietka nemôže byť predmetom preskúmania odvolacím súdom, keď z nej nie je zrejmé, čo sa vlastne napáda.

30. Odvolací súd sa však stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu ohľadne rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania žalobcu voči žalovanej v rozsahu 30%. Pokiaľ predmetom konania bola žaloba na náhradu škody vo výške 5.871,26 EUR a žalobca bol úspešný v rozsahu priznaného nároku v rozsahu 3.787,60 EUR ako aj v rozsahu zastavenia konania vo výške 1.135,04 EUR (výška uspokojenia žalobcu zo strany intervenienta) žalobca bol tak celkovo úspešný v rozsahu nároku 4.922,64 EUR. Žalobca bol tak úspešný v rozsahu 84% a žalovaný úspešný v rozsahu 16%. Úspešnejšiemu žalobcovi po odpočítaní miery jeho neúspechu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 68% ($84\% - 16\% = 68\%$). Odvolací súd tak zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 68%. V rozsahu nezistenia dôvodov na použitie ust. § 257 CSP sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie.

31. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie aj žalovaná a intervenient, a to do výroku II. o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 787,60 EUR a proti výroku IV. o nároku o náhrade trov konania ako závislom výroku.

32. V odvolaní žalovanej, ako aj intervenienta bolo namietané nesprávne posúdenie vznesenej námietky premlčania.

33. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

34. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

35. V citovaných ustanoveniach Občianskeho zákonníka je upravená premlčacia doba pri práve na náhradu škody, ktorá je dvojročná subjektívna, ktorej začiatok je daný dňom, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá a trojročná objektívna, ktorá začína dňom keď došlo k udalosti.

36. Žaloba bola podaná na okresný súd dňa 18.01.2018, pričom škoda žalobcovi vznikla pri dopravnej nehode dňa 19.06.2015. Trojročná objektívna lehota pre uplatnenie nároku na náhradu škody tak bola zachovaná. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, tu sa vyžaduje preukázaná vedomosť, to znamená, že pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby nestačí iba domnienka tejto vedomosti, ale musí byť preukázateľný deň, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti z ktorých možno odvodiť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah (tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch), a nie je potrebné, aby poznal rozsah (výšku) škody presne. Znalosť poškodeného k osobe škodcu sa viaže v okamihu, keď dostal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná (pozri napríklad rozsudok NS ČR 25Cdo/90/2013). Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby tak nastáva v okamihu, kedy poškodený má k dispozícii také informácie o

okolnostiach vzniku škody, v ktorých svetle sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby za dostatočne pravdepodobnú. Znalosť poškodeného o osobe škodu, ako okolnosť významná pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody je tak spojená s okamihom, keď poškodený dostal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná. Voči žalovanej bolo vznesené obvinenie dňa 20.01.2016, k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu OR PZ Veľký Krtíš, ČVS: ORP-261/VYS-VK-2015 zo strany žalobcu došlo dňa 08.11.2016., ako to vyplýva zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, preto správne okresný súd uviedol, že námietka premlčania nebola dôvodná, nakoľko nárok žalobcu na náhradu škody bol uplatnený do uplynutia subjektívnej premlčacej doby, a to aj pri počítaní začiatku plynutia premlčacej doby od vznesenia obvinenia žalovanej 20.01.2016, keďže žaloba bola podaná 18.01.2018. Žalobca tak najskôr dňom 20.01.2016 mohol mať vedomosť o zodpovednom subjekte, teda o tom, kto za škodu zodpovedá a o škode.

37. Čo sa týka miery spoluzodpovednosti poškodeného (žalobcu) za škodu, odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že žalobca znáša škodu pomerne v rozsahu 20% v rámci jeho zavinenia.

38. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

39. Zodpovednosť poškodeného je založená na subjektívnom princípe, teda na princípe zavinenia poškodeného na škode, pričom výsledok konania (škoda, resp. jej časť) je v príčinnej súvislosti so zavineným konaním poškodeného. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať zavinenie poškodeného (hoci aj v podobe porušenia prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka) zaťažuje škodcu, a to bez zreteľa na to, či inak ide o zodpovednosť založenú na objektívnom alebo subjektívnom princípe. Samotné zavinenie poškodeného vo vzťahu k jeho protiprávnemu konaniu však nemusí byť vždy rozhodujúce. Vždy musí byť totiž daná aj príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním poškodeného a vzniknutou škodou. Pri úvahách o pomernej zodpovednosti za škodu je vždy potrebné vychádzať zo zásady, že za škodu v plnej výške zodpovedá škodca, pričom určenie miery zavinenia škodcu na škode, ktorá mu vznikla je možné ustáliť len v pomere zodpovedajúcom zavinenému konaniu poškodeného pri existencii príčinnej súvislosti medzi týmto konaním a škodou, ktorá poškodenému vznikla. Z tohto hľadiska za škodcu treba považovať žalovanú, ktorá za svoje protiprávne konanie bola aj právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 3T/95/2016-364 zo dňa 24.04.2017, ktorým bola uznaná vinnou z prečinu ublíženia za zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Na strane žalovanej bolo konštatované hrubé porušenie dopravných predpisov podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) a e) a § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene doplnení niektorých zákonov, pretože ako vodička pri jazde nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke vrátane, nevenovala zvýšenú pozornosť cyklistom a chodcom. Zvlášť nerešpektovala dopravnú značku „daj prednosť v jazde“ čím spôsobila dopravnú nehodu. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/71/2017 zo dňa 15.08.2017. Žalovaná bola tak tým subjektom, ktorý spôsobil škodu, pretože rozhodujúcou príčinou poškodenia zdravia žalobcu spočíva v nezodpovednom počínaní vodiča vozidla (žalovanej) keď nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, nesledovala situáciu v cestnej premávke, nevenovala zvýšenú pozornosť cyklistom a chodcom, nerešpektovala dopravné značenie. Spoluúčasť žalobcu na škode je len sekundárne, ako následná neadekvátna reakcia na vzniknutú situáciu, keď primárne k porušeniu dopravných predpisov došlo zo strany žalovanej. Nebyť primárneho nesprávneho konania žalovanej, k dopravnej nehode ani nemuselo dôjsť, preto za vznik škody zodpovedá primárne žalovaná, a to svojim protiprávnym konaním. V žiadnom prípade preto nemožno zavinenie poškodeného kvalifikovať v rovnakom rozsahu za spôsobenie škody, ako je za škodu zodpovedná žalovaná. Ustálenie zavinenia poškodeného v rozsahu 20% preto odvolací súd považuje za príliehavé, škoda totiž vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej. Námietku žalovanej a intervenienta, že súd nesprávne určil mieru zavinenia žalobcu, preto nemožno akceptovať. Okresný súd jasne a zrozumiteľne konštatoval svoj záver o spoluzodpovednosti žalobcu (poškodeného) za škodu podľa § 441 Občianskeho zákonníka a správne určil mieru jeho spoluúčasti na škode v rozsahu 20%. Nemožno totiž na rovnakú úroveň dať protiprávne konanie žalovanej, ako vodičky motorového vozidla a len následnú sekundovo oneskorenú a nesprávnu reakciu žalobcu na žalovanou vyvolanú situáciu.

40. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalovanej a intervenienta ohľadne nesprávneho postupu súdu pri posudzovaní výšky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a posudzovanie jednotlivých položiek, keď súd nesprávne posudzoval nárok žalobcu podľa znaleckého posudku G. G. R., napriek skutočnosti, že zo strany žalobcu nedošlo k rozšíreniu žaloby o položky, ktoré boli predmetom daného znaleckého posudku a predmetom posudzovania súdu.

41. Žalobca pri škode na zdraví si jednorazovo uplatnil nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Ide o nárok jasne špecifikovaný v rámci náhrady škody, pričom podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia. Zo strany žalobcu tak bol jasne vymedzený žalobný návrh.

42. Zdravotný stav poškodeného po škodovej udalosti je potrebné chápať ako jeden celok, z ktorého nie je možné jednotlivé čiastkové poškodenia oddeľovať, možno ho považovať za ustálený po skončení kontinuálne prebiehajúcej liečby predpokladaného vývoja následkov zdravotného poškodenia. Okolnosť, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu poškodeného je potrebné hodnotiť komplexne, nie zvlášť pre jednotlivé lekárske odbory, či úkony. Keďže na posúdenie tejto skutkovej otázky sa vyžaduje expertíza z lekárskeho odboru, je v civilnom súdnom konaní možné ustanoviť znalca.

43. V prejednávanej veci okresný súd správne zohľadnil závery odborného vyjadrenia č. 74/2020 znalca G.. G. R., ktoré strany nenamietali a akceptovali. Uvedený znalec ustálil rozsah poškodenia zdravia žalobcu, ktoré nastalo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.06.2015 a vysvetlil aj odlišnosti posudzovania nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku G.. T., znaleckého posudku č. 39/2015 G.. E. a ambulantnej správy G.. T. zo dňa 07.02.2020. Žalobca pokiaľ si žalobou uplatnil nárok na náhradu škody na zdraví, a to nárok na odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom v žalobe určil aj výšku tohto nároku, správne okresný súd aj keď zistil, že podľa záverov odborného vyjadrenia č. 74/2020 znalca G.. G. R., by mohol mať žalobca nárok vo vyššej sume, k rozšíreniu žaloby zo strany žalobcu nedošlo, a preto nárok na náhrade škody mohol byť priznaný maximálne do výšky uplatnenej v žalobe. Pokiaľ okresný súd vychádzal z vyjadrenia č. 74/2020 a z neho vyplývajúcich obodovaných položiek hodnotenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, posudzoval správne nárok žalobcu na náhradu škody za poškodenie zdravia, ako nárok na odškodnenie bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia. Pokiaľ išlo o navýšenie položiek oproti znaleckému posudku č. 39/2015 G.: E., je potrebné poukázať na to, že odborné vyjadrenie č. 74/2020 G.. R., bolo vypracované s odstupom času od škodovej udalosti, kde zdravotný stav poškodeného po škodovej udalosti už možno považovať za ustálený, v čom je potrebné vidieť rozdiel znaleckého posudku č. 39/2015 G.. E. vypracovaného bezprostredne v nadväznosti na škodovú udalosť a poškodenie zdravia žalobcu. Žalobca pokiaľ žalobou si uplatnil nárok v určitej výške a v priebehu konania sa preukázalo, že výška uplatneného nároku by mohla byť vyššia, správne okresný súd vychádzal z vyčíslenia bodového hodnotenia na základe odborného vyjadrenia G.. R. č. 74/2020, avšak keďže zo strany žalobcu nedošlo k rozšíreniu žaloby vo vzťahu k výške nároku, okresný súd mohol priznať nárok len do uplatnenej výšky žalobcom.

44. Žalovaná tiež v odvolaní namietala zmätočnosť a nedostatočnosť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, nakoľko sa konajúci súc v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými skutočnosťami tvrdenými či už žalovanou alebo intervenientom. Zároveň žalovaná považovala odôvodnenie rozhodnutia za zmätočné a nezrozumiteľné, a to najmä pre viaceré chyby (napr. bod bodom 59. a bod 60. odôvodnenia rozhodnutia), z dôvodu čoho sa rozhodnutie súdu vo veci samej stáva nepreskúmateľným.

45. Odvolací súd na túto odvoláciu námietku žalovanej nemohol prihliadnuť. Žalovaná v odvolaní neuviedla v čom vidí zmätočnosť a nedostatočnosť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, s ktorými skutočnosťami tvrdenými či už žalovanou alebo intervenientom sa okresný súd nevysporiadal a v čom považuje odôvodnenie rozhodnutia v bodoch 59. až 60. rozsudku okresného súdu za zmätočné a nezrozumiteľné. V bodoch 59. až 60. okresný súd podrobne rozobral náhradu vecnej škody, kde nárok žalobcu bol čiastočne uspokojený plnením intervenienta a náhradu škody z dôvodu vynaložených trov právneho zastúpenia v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní v rámci trestného konania. Vzhľadom na všeobecne namietané skutočnosti žalovanou, odvolací súd sa touto odvolacom námietkou žalovanej nezaoberal.

46. Vzhľadom na vecnú správnosť rozsudku okresného súdu vo výrokoch II. a III., rozsudok okresného súdu v tejto odvolaní napadnutej časti bol potvrdený ako vecne správny. Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. o trovách konania bol zmenený tak, ako to vyplýva z bodu 30. tohto rozsudku.

47. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, v nadväznosti na § 255 ods. 2 CSP (ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo). Vzhľadom na to, že v odvolacom konaní mala každá zo strán vo veci úspech len čiastočný, odvolací súd rozhodol že žiada zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

48. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.